

Magkatakdo nga mga Pasidaan - Numero Singko

Ang Pagpadayag sa Leon sa Banay ni Juda: Pagsabot sa Panapos nga mga Talan-awon sa Dakong Gubat sa Taliwala sa Maayo ug Daotan

Jeff Pippenger
2023-08-08

Sa gihapon nga bahin nga atong gihisgutan, nga nagkomento kang Cristo ingon nga manulonda diha sa Pinadayag napulo nga mikunsad, si Cristo ingon nga gamhanang manulonda naghulagway sa “bahin nga Iyang ginabuhay diha sa panapos nga mga talan-awon sa dakong away uban kang Satanas.” Ang “kahimtang” nga gikuha ni Cristo sa dihang Iyang gibutang ang Iyang tuo nga tiil ibabaw sa dagat ug ang wala nga tiil ibabaw sa mamala nga yuta “nagapakita sa Iyang labing halangdon nga gahum ug awtoridad ibabaw sa tibuok kalibotan.” Sa dihang si Cristo misinggit “sa kusog nga tingog,” Siya “misinggit” “ingon sa dihang ang leon magangulob.”

Ipakita ni Cristo ang Iyang pagka-makagagahum sa tanan diha sa “the closing scenes of the great controversy,” ug sa dihang ipakita ni Cristo ang Iyang pagka-makagagahum sa tanan, buhaton Niya kini ingon nga ang Leon sa banay ni Juda.

“Ang Manluluwas gipakita sa atubangan ni Juan ubos sa mga simbolo sa ‘ang Leon sa banay ni Juda’ ug sa ‘usa ka Cordero nga daw gihalad na.’ Pinadayag 5:5, 6. Kining mga simbolo nagrepresentar sa paghiusa sa gamhanang walay kinutuban nga gahum ug sa gugma nga andam mosakripisyo sa kaugalingon. Ang Leon sa Juda, nga makalilisang kaayo alang sa mga mosalikway sa Iyang grasya, mao ang Cordero sa Dios alang sa mga masinugtanon ug matinumanon.” Acts of the Apostles, 589.

Ang pagpadayag ni Cristo ingon nga Leon sa banay ni Juda naghatag og paghatag og gibug-aton sa Iyang buluhaton sa pagpatik ug sa paghubad sa tagna sa Biblia, sumala sa Iyang langitnong panahon. Sa dili pa matapos ang pagsulay sa tawo, sa diha nga “ang panahon haduol na,” aduna’y pag-abli sa usa ka pinasahi nga kamatuoran sa Biblia nga nagaila sa “mga butang nga kinahanglan nga sa dili madugay mahitabo.”

Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo, nga gihatag sa Dios kaniya, aron ipakita ngadto sa iyang mga ulipon ang mga butang nga kinahanglan sa dili madugay matuman; ug iyang gipadala ug gipahibalo kini pinaagi sa iyang manulonda ngadto sa iyang ulipong si Juan: Nga nagpatotoo sa pulong sa Dios, ug sa pagpamatuod ni Jesu-Cristo, ug sa tanang mga butang nga iyang nakita. Bulahan siya nga nagabasa, ug sila nga nagapamati sa mga pulong niini nga tagna, ug nagabantay sa mga butang nga nahisulat dinhi: kay haduol na ang panahon. Pinadayag 1:1–3.

Sa dihang ang “panahon” nga “haduol na” gayod moabot na sa kasaysayan, adunay pagpanalangin nga gipahayag alang kanila nga nagabasa, nagapamati “ug nagabantay niadtong mga butang nga nahisulat didto.” Ang maong pinasahi nga mensahe usa ka mensaheng nagakinahanglan ug tukmang panahon nga maila lamang sa dihang “ang panahon haduol na.” Unya—nianang

panahona, ug dili pa sa wala pa kini—ang mga tawo makahimo sa pagbasa, pagpamati “ug pagbantay niadtong mga butang nga nahisulat” sa basahon sa Pinadayag. Sa dihang ang “panahon haduol na,” ang pagpanalangin nga gipahayag ibabaw kanila nga “nagabasa,” “nagapamati,” “ug nagabantay niadtong mga butang nga nahisulat didto” nagakatakdo sa pag-abli sa basahon ni Daniel sa “panahon sa katapusan.”

Apan ikaw, O Daniel, sirhi ang mga pulong, ug timrihi ang basahon hangtod sa panahon sa katapusan: daghan ang magbalik-balik sa paglibot, ug ang kahibalo modaghan. Daniel 12:4.

Ang “daghan” nga nagadalagan “ngadto-nganhi,” (nga nagrepresentar sa pagtuon sa Pulong sa Dios) nagabuhat niana sa “panahon sa katapusan” sa dihang “ang mga pulong” nga “gitak-op” sulod sa “basahon” ni Daniel gibuksan na. Apan adunay laing hut-ong sa mga ulay nga nagadalagan ngadto-nganhi diha-diha lamang pagkahuman sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos.

Ania karon, moabut ang mga adlaw, nagaingon ang Ginoong Dios, nga ipadala ko ang gutom sa yuta, dili gutom sa tinapay, ni kauhaw sa tubig, kondili sa pagpatalinghug sa mga pulong ni Jehova: Ug sila maglatagaw gikan sa usa ka dagat ngadto sa lain, ug gikan sa amihanan bisan ngadto sa sidlakan, sila magdalagan ngadto-nganhi sa pagpangita sa pulong ni Jehova, ug dili makakaplag niini. Niadtong adlaw ang mga matahom nga ulay ug ang mga batan-ong lalake mangaluya tungod sa kauhaw. Sila nga manumpa tungod sa sala sa Samaria, ug magaingon, Buhi ang imong dios, Oh Dan; ug, Buhi ang pamaagi sa Beersheba; bisan sila mangapukan, ug dili na gayud makabangon pag-usab. Amos 8:11–14.

Ang sala sa Samaria mao ang sala nga gihulagway ni Ahab ug Jezebel, nga si Ahab nagarepresentar sa Tinipong Bansa sa Amerika ug si Jezebel sa Iglesiang Katoliko. Si Jezebel, si Ahab, ug ang mini nga mga manalagna sa ilang pag-atubangay batok kang Elias didto sa Bukid sa Carmel nagatipo sa balaod sa Domingo. Sa maong pag-atubangay may duha ka hugpong sa dili balaang mga manalagna, ang mga manalagna ni Baal ug ang mga pari sa kakahoyan. Si Baal usa sa mga dios nga ginasimba; ang usa pa nga ginasimba sa mga kakahoyan mao si Ashtaroth. Si Baal maoy usa ka lalaki nga dios ug si Ashtaroth maoy usa ka babaye nga dios. Sa tingub, ang lalaki nga dios nagarepresentar sa estado ug ang babaye sa iglesia.

Ang dios nga gipahamutang sa Dan gipahamutang ni Jeroboam, ang unang hari sa Samaria, nga nagtindog ug usa ka bulawang nating baka sa Bethel ug sa Dan. Ang Bethel nagkahulogan ug balay sa Dios ug ang Dan nagkahulogan ug paghukom, ug sa tingub sila nagrepresentar sa panaghiusa sa iglesia ug sa estado, nga mahitabo sa Estados Unidos sa dili pa ipatuman ang pagbantay sa Domingo. Kadtong duha ka bulawang nating baka girepresentar pinaagi sa bulawang nating baka ni Aaron.

Ang nating vaca usa ka mananap ug ang bulawanong estatuwa usa ka larawan, busa ang bulawanong nating vaca ni Aaron ug usab ang duha ka bulawanong nating vaca ni Jeroboam nagrepresentar sa panaghiusa sa iglesia ug estado nga mahitabo sa dili pa ipatuman ang balaod sa Domingo sa Estados Unidos. Diha kang Jeroboam, ang duha ka siyudad naghatag ug ikaduhang saksi sa simbolismo sa panaghiusa sa iglesia ug estado, nga gihubit ingong larawan sa mananap

diha sa basahon sa Pinadayag.

Ang paagi sa Beersheba nagarepresentar sa tugon ni Abraham. Ang unang paghisgot sa ngalan nga “Beersheba” makita sa Genesis 21, nga maoy usa ka bahin nga gigamit ni apostol Pablo sa pagsupak niadtong nagsugyot sa iyang panahon nga kinahanglan nimong padayonon ang seremonyal nga mga balaod ug ang pagtuli aron maluwas. Gigamit ni Pablo ang bahin diin nahimutang ang unang paghisgot sa Beersheba. Gigamit niya kana nga kasaysayan aron hisgutan ang duha ka managlahi ug magkasupak nga mga tugon sulod sa mao rang sugilanon. Gigamit ni Pablo ang anak sa ulipon nga babaye (Ismael) aron magrepresentar sa usa ka tugon nga gibase sa tawhanong gahum ug gipaanggid niya si Ismael kang Isaac nga iyang gigamit aron magrepresentar sa usa ka tugon nga gibase sa gahum sa Dios. Kini nga bahin sa Biblia mao ang unang higayon nga gihisgotan ang Beersheba, ug sa ulahi sa kasaysayan gigamit ni Pablo kana nga kasaysayan aron ihulagway ang usa ka kahimtang sa iyang personal nga kasaysayan nga napakita nang daan diha sa kasaysayan sa Biblia. Mituo ug nagtudlo si Pablo nga ang kasaysayan sa Biblia mausab.

Bisan pa nga gigamit ni Pablo kining teksto gikan sa Genesis 21 aron paghulagway sa duha ka magkasupak nga mga tugon, diha sa maong teksto adunay duha ka mga tugon nga gihimo sa Dios kang Abraham, apan dili kini mao ang duha ka mga tugon nga gikuha ni Pablo gikan sa maong sugilanon. Diha sa teksto ang Dios miusab sa pagsaad nga tumanon Niya ang Iyang saad nga himoon si Abraham nga amahan sa daghang mga nasud pinaagi kang Isaac, ug misaad usab Siya nga himoon Niya si Ismael nga amahan sa usa ka dakong nasud. Usa ka teksto sa Kasulatan, upat ka mga tugon nga gihisgotan, ug kini mao ang unang higayon nga ang Beersheba gihisgotan sa mga Kasulatan.

Busa miingon siya kang Abraham, Isalikway kining ulipong babaye ug ang iyang anak; kay ang anak niining ulipong babaye dili manunod uban sa akong anak, nga mao si Isaac. Ug ang maong butang hilabihan ka makapaguol sa panan-aw ni Abraham tungod sa iyang anak. Apan miingon ang Dios kang Abraham, Ayaw ikaguol sa imong panan-aw tungod sa bata, ug tungod sa imong ulipong babaye; sa tanan nga gisulti ni Sarah kanimo, pamatia ang iyang tingog; kay pinaagi kang Isaac pagatawgon ang imong kaliwat. Ug usab sa anak sa ulipong babaye himoon ko siyang usa ka nasod, tungod kay siya imong kaliwat. Ug si Abraham mibangon pagsayo sa buntag, ug mikuha ug tinapay ug usa ka sudlanan sa tubig, ug gihatag kini kang Hagar, nga gipapas-an sa iyang abaga, uban ang bata, ug gipapauli siya: ug siya milakaw, ug nagsuroysuroy sa kamingawan sa Beersheba. Genesis 21:10–14.

Ang Beersheba nagrepresentar sa pakigsaad ni Abraham. Sa mao gayod nga kapitulo si Abraham usab naghimo ug pakigsaad kang Abimelech.

Ug nahitabo niadtong panahona, nga si Abimelec ug si Phicol, ang pangulong kapitan sa iyang kasundalohan, misulti kang Abraham, nga nagaingon: Ang Dios nag-uban kanimo sa tanan nga imong ginabuhat. Busa karon manumpa ka kanako dinhi pinaagi sa Dios nga dili ka magbuhat sa paglimbong batok kanako, ni batok sa akong anak, ni batok sa anak sa akong anak; kondili sumala sa pagkamahinatagon nga akong gipakita kanimo, magabuhat ka usab kanako, ug sa yuta diin ikaw nagpuyo ingon nga dumuloong. Ug si Abraham miingon: Manumpa ako.

Ug gisaway ni Abraham si Abimelech tungod sa usa ka atabay sa tubig, nga sa mapintas nga paagi giilog sa mga sulugoon ni Abimelech. Ug si Abimelech miingon, Wala ako mahibalo kon kinsa ang naghimo niining butanga; ni wala ka magsugilon kanako, ni nakadungog ako niini hangtod niining adlaw.

Ug gikuha ni Abraham ang mga karnero ug mga baka, ug gihatag kini ngadto kang Abimelech; ug silang duha naghimo ug usa ka tugon. Ug gilain ni Abraham ang pito ka nati nga baye sa panon. Ug miingon si Abimelech kang Abraham, Unsay kahulogan niining pito ka nati nga baye nga imong gilain?

Ug siya miingon, Kay kining pito ka nating baye nga karnero pagadawat mo gikan sa akong kamot, aron kini mahimong saksi alang kanako, nga ako ang nagkalot niining atabay. Busa ginganlan niya kadtong dapita ug Beersheba, tungod kay didto nanumpa silang duha. Sa ingon niini naghimo sila ug tugon sa Beersheba; unya mitindog si Abimelech, ug si Phichol nga pangulong kapitan sa iyang panon, ug mibalik sila ngadto sa yuta sa mga Filistehanon. Ug si Abraham nagtanom ug kakahoyan sa Beersheba, ug didto mitawag sa ngalan sa Ginoo, ang walay-katapusang Dios.

Ug si Abraham mipuyo ingon nga dumuloong sa yuta sa mga Filistehanon sulod sa daghang mga adlaw. Genesis 21:22–34.

Ang Beersheba mao ang simbolo sa tugon sa Dios kang Abraham. Adunay daghang mga kasaysayan sa tugon nga gimarkahan sa Biblia nga nagdugtong sa Beersheba ngadto sa tugon ni Abraham. Ang “Beer” nagkahulogan ug atabay ug ang “sheba” nagkahulogan ug “pito.” Ang Sheba mao ra ang Hebreohanong pulong nga gihubad ingon nga “makapito” nga husto nga nasabtan ni William Miller nga nagrepresentar sa tagna sa duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig diha sa Levitico 26. Kini mao ang labing unang “tagna sa panahon” nga iyang nadiskobrehan, ug kini usab mao ang unang pundasyonal nga kamatuoran nga gisalikway niadtong 1863. Diha sa teksto diin ang pulong nga “sheba” gihubad ingon nga “makapito” sa upat ka nagkalainlaing mga bersikulo, ang silot sa Dios nga girepresentahan sa “makapito” gitawag nga “ang pakiglalis sa akong tugon.”

Unya ako usab magalakaw batok kaninyo, ug silotan ko kamo sa makapito pa tungod sa inyong mga sala. Ug ipadala ko batok kaninyo ang espada, nga magapanimalos alang sa paglalis sa akong tugon; ug sa diha nga managtigum kamo sulod sa inyong mga siyudad, ipadala ko ang kamatay sa taliwala ninyo; ug igatugyan kamo ngadto sa kamot sa kaaway. Levitico 26:24, 25.

Ang pulong gihubad nga “pito ka panahon” ug nagrepresentar sa “paglalis” sa tugon sa Dios sa Levitico 26, nga mao ang “sheba” diha sa pulong nga Beersheba, gihubad usab kaduha diha sa basahon ni Daniel: kausa ingon nga “ang panumpa” nga nahisulat sa Kasugoan ni Moises ug kausa ingon nga “ang tunglo.” Ang “panumpa” ug ang “tunglo” parehong gihubad gikan sa pulong nga “sheba,” kay kini dili lamang nagpasabot ug ‘pito’ kondili naglakip usab sa konsepto sa usa ka tugon o “panumpa” nga, kon pagabungkagon, magapatungha ug “tunglo.”

Oo, ang tibuok Israel nakalapas sa imong balaod, bisan pa pinaagi sa pagtalikod, aron dili sila motuman sa imong tingog; busa ang tunglo gibubo sa ibabaw namo, ug ang panumpa nga

nahisulat sa balaod ni Moises nga ulipon sa Dios, tungod kay nakasala kami batok kaniya.
Daniel 9:11.

Ang pulong nga “sheba” o pito, nga nagrepresentar sa pito ka mga nating karnero nga gihalad didto sa usa ka atabay sa Beersheba, nagrepresentar sa tugon. Ug ang tugon sa Dios o ang Iyang panumpa nag-ingon nga ang mga masinugtanon mabuhi, ug ang mga masupilon mamatay.

Ang Beersheba nagsimbolo sa tugon nga gihulagway sa pagtuo ni Abraham. Busa, sa dihang ang “mga matahum nga ulay” sa Amos 8, nga mao usab ang “buang nga mga ulay” sa Mateo 25, nga mao usab ang “mga dautan” sa Daniel 12, nanumpa “tungod sa sala sa Samaria,” nanumpa sila sa ilang pagkamatitud-anon ngadto sa marka ni Jezebel (ang kapapahan), nga nakighilawas uban kang Ahab (ang United Nations) ug nga nagmando ibabaw sa hulagway sa mapintas nga mananap (ang Tinipong Bansa sa Amerika).

Sa dihang kadtong mao ra gihapong “manggilo-yong mga ulay” moingon, “Buhi ang imong dios, O Dan,” sila nangyukbo sa bulawang larawan sa usa ka nating baka, ingon sa giila sa duha ka mga saksi (Aaron ug Jeroboam). Ang bulawang nating baka nagrepresentar sa larawan sa mananap, nga mao ang panaghiusa sa iglesia ug sa estado.

Sa diha nga kadtong maong mga ulay moangkon nga ang “paagi” sa Beer-seba “buhi,” ang pulong nga “paagi” nagpasabot ug “dalan.” Mao kini gayud ang mao rang pulong nga gigamit sa pagtimaan sa mga “dalan” sa “karaang mga agianan” diha sa Jeremias 6:16. Kadtong mga ulay nagaingon nga bisan pa man ug sila miyukbo sa larawan sa mananap ug midawat sa timaan sa iyang kagamhanan, sila sa gihapon mga anak ni Abraham. Sa hilabihang kakulba sila nagadalagan ngadto-nganhi diha sa Pulong sa Dios sa pagpangita sa mensahe nga gilarawan sa “sidlakan” ug sa “amihanan” ug gikan sa “dagat ngadto sa dagat,” ug sa gihapon nagaangkon nga sila mga Seventh-day Adventists, apan ulahi na kaayo.

Apan ang mga balita gikan sa sidlakan ug gikan sa amihanan makasamok kaniya; busa mogula siya uban sa dakong kapungot aron sa paglaglag ug sa hingpit nga pagwagtang sa daghan. Ug iyang itukod ang mga tabernakulo sa iyang palasyo sa taliwala sa mga dagat diha sa mahimayaong balaang bukid; apan moabut siya sa iyang katapusan, ug walay motabang kaniya. Daniel 11:44, 45.

Kadtong mga ulay nangita sa mensahe niining miaging duha ka mga bersikulo. Ang katapusang pasidaan nga mensahe nga gibuksan sa panahon sa katapusan niadtong 1989, sa dihang, sumala sa gihulagway sa Daniel onse, bersikulo kuwarenta, ang mga “nasud” nga nagrepresentar sa kanhing Unyon Sobyet gilaglag sa kapapahan ug sa Tinipong Bansa sa Amerika, nagaila sa katapusang pagbangon ug pagkapukan sa kapapahan. Niining duha ka mga bersikulo ang usa ka mensahe nga girepresentahan sa sidlakan ug sa amihanan nagpasuko sa hari sa amihanan (ang papa) ug nagsugod ang katapusang paglutos, ug kini matapos sa bersikulo kuwarenta’y singko sa dihang ang kapapahan mopahaluna sa mga “tabernakulo” nga nagagikan sa Hebreohanon nga pulong nga nagpasabot ug “tolda,” (ang tolda maoy simbolo sa usa ka iglesia), apan kini mao ang “tabernakulo” sa iyang “palasyo,” nga nagrepresentar sa usa ka estado. Ang dapit diin niya ibutang ang tolda nga nagrepresentar sa paghiusa sa iglesia ug estado, o sumala sa pagtawag niini ni Juan

diha sa Pinadayag, ang larawan sa mananap, mao ang “taliwala sa mga dagat,” sa pural. Ang maanyag nga mga ulay nangita sa katapusang pasidaan nga mensahe nga girepresentahan diha sa mga bersikulo kuwarenta’y kwatro ug kuwarenta’y singko sa Daniel onse, ug sa sunod gayud nga bersikulo mitindog si Miguel ug natak-op ang panahon sa kaluoy. Ug nianang panahona ang Amos 8:14 nagaingon nga ang maanyag nga mga ulay “mangapukan, ug dili na gayud makabangon pag-usab.”

Sa dihang ang matahom nga mga ulay nagaangkon nga sila mga Seventh-day Adventists sa mismong panahon nga sila nagayukbo sa larawan sa mananap, sila gihulagway ni Juan ingon nga mga Judio nga nagaingon nga sila mga Judio apan dili. Sila nagaangkon nga mga anak sila ni Abraham, apan sila nagabakak.

Tan-awa, himoon ko silang gikan sa sinagoga ni Satanas, nga nagaingon nga sila mga Judio, apan dili man diay, kondili namakak; tan-awa, himoon ko sila nga manganhi ug mosimba sa atubangan sa imong mga tiil, ug makaila nga gihigugma ko ikaw. Pinadayag 3:9.

Ila gidawat ang marka sa kapapahan ug sa ingon niana gidawat usab nila ang iyang kinaiya. Nagpahayag sila nga sila mga Judio, o nagapahayag sila nga sila mga Adventista nga nagabantay sa Igpapahulay, apan nanag-iya sila sa kinaiya sa papa, nga lakip sa ubang mga butang nagalingkod “sa templo sa Dios.” Nagpahayag sila nga sila mga Adventista, o nagapahayag sila nga anaa sila sa templo sa Adventista, apan dili na sila labi pang Adventista kay sa pagka-Kristohanon sa papa.

Kadtong nagdagan “nganhi-ngadto” sa pagpangita sa “pulong sa Ginoo” dili mao ang “mga manggialamon” nga giila sa basahon ni Daniel—hinunua, sila giila ingon nga “mga ulay.” Klaro nga kadtong nanghagal, gigutom, ug nangamatay sa kauhaw diha sa mga bersikulo wala “makasabut” sa “mga pulong sa Ginoo,” kay ilang gipangita kana gayud nga butang diha sa mga bersikulo. Ang Pulong sa Ginoo nga gipadayag sa dili pa matapos ang probation mao ang Pinadayag ni Jesu-Cristo, ug ang mga buang, daotan, o “mga maanyag nga ulay” mao kadtong wala makasabut sa pagdugang sa kahibalo gikan sa basahon ni Daniel. Wala kanila ang gikinahanglang lana aron makapadayon ngadto sa kasal, sumala sa gitudlo sa Mateo.

Kana nga “kagutom” mao ang pagtapos sa panahon sa grasya. Ang mga “ulay” ni Amos nga nangita ug tinapay (ang Pulong sa Dios) ug tubig (ang Espiritu Santo) diha sa mga bersikulo, mao ang mga “dautan” ni Daniel nga wala “makasabut.” Sila mao ang mga buang nga ulay sa Mateo nga nangita sa Espiritu Santo, nga sa tingub, pinaagi sa tulo ka mga saksi, nagaila niadtong nakaamgo nga ang ilang kahigayonan sa pagpangandam alang sa kasal milabay na ug sila walay bisti aron moadto sa kasal, kay sila midumili sa “pagpatalinghug” sa pinasahi nga mensahe nga karon ginabukas. Gikan sa panahon nga ang pinasahi nga mensahe ginabukas, hangtod sa pagtapos sa panahon sa grasya, mao ang panahon sa katapusang tawag alang sa kaluwasan. Ang pag-abot nianang panahona nga walay pagpangandam mao ang pagpangandam sa pagpamati sa mga pulong, “Ulahi na kaayo!”

“Adunay usa ka kalibotan nga nagahigda diha sa pagkadaotan, sa pagpanglimbong ug sa pagkalimbongan, sa mismong landong sa kamatayon,—natulog, natulog. Kinsa man ang

nagabati sa kasakit sa kalag aron pukawon sila? Unsa nga tingog ang makadangat kanila? Ang akong hunahuna gidala ngadto sa umalabot, sa dihang igahatag na ang timaan. ‘Ania karon, nagaabot ang Pamanhonon; gumula kamo sa pagsugat kaniya.’ Apan ang uban malangan sa pag-angkon sa lana alang sa pagpuno pag-usab sa ilang mga lamparahan, ug sa ulahi na kaayo ilang mahibaloan nga ang kinaiya, nga gilarawan pinaagi sa lana, dili mabalhin ngadto sa lain.” Review and Herald, Pebrero 11, 1896.

Ang linya sa tagna nga gilarawan pinaagi sa sambingay sa napulo ka mga ulay naggamit sa lana aron magrepresentar sa kinaiya, apan ang “bulawang lana” ug “balaang lana” nagrepresentar usab sa mga mensahe sa “Espiritu sa Dios.”

“Ang mga dinihog nga nagatindog tupad sa Ginoo sa tibuok nga yuta, anaa sa kahimtang nga kaniadto gihatag kang Satanas ingon nga nagatabon nga kerubin. Pinaagi sa mga balaang binuhat nga nagalibot sa iyang trono, ang Ginoo nagapadayon sa walay hunong nga pakigpahibalo sa mga pumoluyo sa yuta. Ang bulawanong lana nagrepresentar sa grasya nga pinaagi niini ang Dios nagapadayon sa paghatag sa mga suga sa mga magtotoo, aron sila dili mokidlap ug mapalong. Kon dili pa nga kining balaang lana ginabubo gikan sa langit pinaagi sa mga mensahe sa Espiritu sa Dios, ang mga ahensya sa dautan adunay bug-os nga pagbulot-an ibabaw sa mga tawo.

“Ang Dios mapasipalahan sa diha nga dili nato dawaton ang mga mensahe nga Iyang ipadala kanato. Sa ingon niana atong isalikway ang bulawanong lana nga Iyang ibubo unta ngadto sa atong mga kalag aron ikahatag ngadto sa mga anaa sa kangitngit. Sa diha nga moabot ang tawag, ‘Ania karon, ang pamanhonon nagaabot; manggula kamo sa pagsugat kaniya,’ kadtong wala makadawat sa balaang lana, nga wala magbantay sa grasya ni Cristo diha sa ilang mga kasingkasing, makakaplag, sama sa mga buang nga ulay, nga sila dili andam sa pagsugat sa ilang Ginoo. Wala sila, diha sa ilang kaugalingon, sa gahum sa pag-angkon sa lana, ug ang ilang mga kinabuhi nangalaglag. Apan kon ang Balaang Espiritu sa Dios pangayoon, kon kita magpakilooy, sama sa gibuhay ni Moises, ‘Ipakita kanako ang imong himaya,’ ang gugma sa Dios igabubo ngadto sa atong mga kasingkasing. Pinaagi sa mga bulawanong tubo, ang bulawanong lana igahatag kanato. ‘Dili pinaagi sa kusog, ni pinaagi sa gahum, kondili pinaagi sa akong Espiritu, nagaingon si Jehova sa mga Panon.’ Pinaagi sa pagdawat sa masanag nga mga silaw sa Adlaw sa Pagkamatarong, ang mga anak sa Dios modan-ag ingon nga mga suga sa kalibotan.” Review and Herald, Hulyo 20, 1897.

Kadtong nagadalagan “nganhi ug didto” diha sa Amos nagadugang sa pamatuod nga nagaila sa pundok sa mga Seventh-day Adventist nga mosalikway sa ilang katungdanan sa “pagsabot” sa pinasahi nga mensahe gikan sa basahon sa Pinadayag nga gibuksan sa dihang “ang panahon haduol na.”

“Karon nagkinabuhi kita sa labing makuyaw nga panahon, ug walay usa kanato nga angay malangan sa pagpangita sa pagpangandam alang sa pag-abot ni Cristo. Hinaut nga walay mosunod sa panig-ingnan sa mga buang nga ulay, ug maghunahuna nga luwas ang paghulat hangtod moabot ang krisis sa dili pa makabaton sa pagpangandam sa kinaiya aron makatindog nianang panahona. Ulahi na kaayo ang pagpangita sa pagkamatarong ni Cristo sa dihang tawgon na ang mga dinapit ug susihon sila. Karon mao ang panahon sa pagsul-ob sa

pagkamatarong ni Cristo,—ang bisti sa kasal nga makapaangay kanimo sa pagsulod ngadto sa panihapon sa kasal sa Cordero. Sa sambingay, ang mga buang nga ulay gihulagway nga nangamuyo alang sa lana, apan napakyas sa pagdawat niini sumala sa ilang hangyo. Kini nagsimbolo niadtong wala makapangandam sa ilang kaugalingon pinaagi sa pagpalambo sa usa ka kinaiya nga makatindog sa panahon sa krisis. Daw sama kini nga moadto sila sa ilang mga silingan ug moingon, Ihatag kanako ang inyong kinaiya, kay kon dili mawala ako. Ang mga maalamon dili makahimo sa paghatag sa ilang lana ngadto sa nagkislap-kislap nga mga lampara sa mga buang nga ulay. Ang kinaiya dili mabalhin ngadto sa lain. Dili kini mapalit ni mabaligya; kini pagapanag-iyahon. Ang Ginoo naghatag sa matag usa ka indibiduwal ug kahigayonan sa pag-angkon sa usa ka matarong nga kinaiya sulod sa mga takna sa pagsulay; apan wala Siya magtagana ug paagi diin ang usa ka tawhanong galamiton makahimo sa pagpasa ngadto sa lain sa kinaiya nga iyang naugmad pinaagi sa pag-agi sa malisod nga mga kasinatian, pinaagi sa pagkat-on sa mga leksiyon gikan sa bantugang Magtutudlo, aron siya makapadayag ug pailub ilalom sa pagsulay, ug makagamit ug pagtuo aron iyang mapalihok ang mga bukid sa pagkadili-mahimo. Dili mahimo ang pagpasa sa kahumot sa gugma,—ang paghatag ngadto sa lain sa kalumo, taktika, ug pagkamainantuson. Dili mahimo nga ang usa ka tawhanong kasingkasing magbubo ngadto sa lain sa gugma sa Dios ug sa katawhan.”

“Apan moabot ang adlaw, ug haduol na kini kanato, sa diha nga ang matag bahin sa kinaiya igapadayag pinaagi sa pinasahi nga tintasyon. Ang mga magapabiling matinumanon sa prinsipyo, nga magagamit sa pagtuo hangtod sa katapusan, mao kadtong napamatud-an nga matinumanon ilalom sa pagsulay ug kalisdanan sa nangaging mga takna sa ilang panahon sa pagsulay, ug nakaporma ug mga kinaiya sumala sa dagway ni Cristo. Mao kadto ang mga nagkultibar ug suod nga kaila kang Cristo, nga, pinaagi sa iyang kaalam ug grasya, mga umalambit sa balaanong kinaiya. Apan walay bisan kinsang tawhana nga makahatag ngadto sa laing usa ug pagkamatinud-anon sa kasingkasing ug halangdong mga hiyas sa hunahuna, ug mopuno sa iyang mga kakulangan pinaagi sa moral nga gahum. Ang matag usa kanato makahimo ug daku alang sa usag usa pinaagi sa paghatag sa mga tawo ug usa ka panig-ingnan nga sama kang Cristo, sa ingon nagaimpluwensiya kanila sa pag-adto kang Cristo alang sa pagkamatarong nga gawas niini dili sila arang makatindog sa paghukom. Ang mga tawo kinahanglan maghunahuna nga may pag-ampo mahitungod sa mahinungdanong butang sa pagtukod sa kinaiya, ug magporma sa ilang mga kinaiya sumala sa balaanong sumbanan.” The Youth’s Instructor, Enero 16, 1896.